

POLYMÉSTÓR přichází se dvěma synky a s družinou

Můj drahý Priame! Má drahá Hekabo,
jsem k slzám dojat, když tvé město zničené
a dceru zabitou tu vidím před sebou.
Ach běda, běda! Kde je jaká jistota,
že sláva, blahobyt a štěstí přetrvá?
To bozi směšují nám štěstí s neštěstím
a matou svévolně nás, lidi neznalé,
abychom ctili je. Však pročpak naříkat?
Zlo, které stalo se, už nelze napravit.
Ty prosím nezlob se, že nepřišel jsem dřív.
Já právě totiž dlel uprostřed thráckých hor,
když ty jsi přišla sem. Jak jsem se navrátil,
hned jsem se vypravil a šel jsem za tebou,
když vtom mě potkala tvá stará služebná
a vyřídila mi, že pryč mě k sobě zveš.

HEKABA

Já zdráhám se ti teď do očí podívat,
můj Polyméstore, v tom hrozném neštěstí.
Ty, který viděls mě šťastnou a váženou!
Na tebe ostýchám se zpříma pohledět,
když mě teď postihl osud tak strašlivý.
A proto nechápej to, Polyméstore,
jak projev nevěle. Vždyť také káže zvyk,
že žena nemá hledět muži do očí.

POLYMÉSTÓR

Tomu se nedivím. Teď ale řekni mi,
proč pro mě poslalas, co žádáš ode mě.

HEKABA

Já chtěla bych ti něco svěřit v soukromí,

tobě i dětem tvým. Řekni svým průvodcům,
ať trochu odstoupí od našich příbytků.

POLYMÉSTÓR k družině

Jen klidně ustupte. Jsem tady v bezpečí.
My dva jsme přátelé a příznivce mám též
v achajském vojsku.

Družina se vzdátl, oba synkové zůstanou

K Hekabě

Avšak, prosím, naznač mi,
co může šťastný muž pro svoje nešťastné
přátele vykonat. Já to rád udělám.

HEKABA

Nejprve řekni mi, co dělá teď můj syn,
kterého s otcem jsme ti spolu svěřili,
zdali je naživu. To ostatní až pak.

POLYMÉSTÓR

Pokud jde o něho, můžeš být bez obav.

HEKABA

Cos řekl, dobré je a tebe důstojné.

POLYMÉSTÓR

A co chceš ode mě se dále dovědět?

HEKABA

Zda někdy vzpomene si na mne, na matku?

POLYMÉSTÓR

Vždyť on chtěl dokonce potají přijít sem.